

Kansallissosialisten Uutislehti

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1082

09.12.2023 (134)

Michael Kühnen
Poliittinen sotilaallinen
toiminta:
SA:n perinteet ja henki

Osa 5

POLIITTINEN SOTILAALLINEN TOIMINTA
SODAN JÄLKEINEN AIKA (1945-1977)

Kolmas valtakunta antautui 8. toukokuuta 1945 - Saksa koki sodan pahimman lopun sitten vuoden 1648. Liittoutuneiden voittajat idässä ja lännessä eivät tyytyneet valtopoliittiseen voittoonsa ja Saksan valtiollisen aseman ja suvereniteetin täydelliseen tuhoutumiseen - he osasivat myös järjestelmällisesti eliminoida kaikki mahdollisuudet kansalliseen uudelleen nousuun:

NSDAP kaikkine alaosastoineen kiellettiin ja lakkautettiin, valtakunnan johto oli kuollut tai vangittu ja joutui pian makaaberin oikeuskomedian, Nürnbergin sotatuomioistuimen, uhriksi, kansallissosialistisen liikkeen virkamiehet pienistä paikallisryhmien johtajista aina pieniin paikallisryhmien johtajiin asti internoitiin vuosiksi, sotilaiden joukot olivat sotavankeja ja pysyisivät sellaisina vielä jonkin aikaa. Sillä välin saksalaiset kollaboraattorit ryhtyivät kuitenkin voittajien puolesta - niin idässä kuin lännessä - perustamaan nukkehallituksia.

NSDAP:n ohella tietenkin myös sen Sturm-Abteilung oli kielletty ja lakkautettu. Viimeisen esimerkin antoivat sen johtajat, jotka vangittiin Nürnbergissä

voittajatuomioistuimen yhteydessä: SA:ta syytettiin myös "rikollisjärjestöksi", mutta SA:n johtajien yhtenäisyys, joita eivät uhkaukset tai lupaukset horjuttaneet, jotka pysyivät yhtenäisinä keskenään ja uskollisina menneisyydelleen, johti vapautukseen! SA ei ollut rikollisjärjestö edes voittajien vääristyneen mittapuun mukaan.

Meille kansallissosialisteille tällä päätöksellä ei tietenkään ole suurta merkitystä, koska emme tunnusta voittajien saneluja, emme poliittisesti emmekä juridisesti, mutta se on meille poliittisesti merkittävä, koska vuodesta 1945 voimassa ollut natsikielto perustuu Nürnbergin tuomioistuimen historiankäsitykseen, jossa kansallissosialismi leimattiin rikolliseksi ja jonka mukaan sen tunnustaminen oli "rikos". Lähes 40 vuotta myöhemmin - vuoden 1985 alussa - SA:n vapauttamisella oli tärkeä rooli minua vastaan käydyssä oikeudenkäynnissä, kuten tullaan osoittamaan, ja se auttoi paljastamaan Saksan liittotasavallan valtion suojeleuoikeuden!

Näin ollen Nürnbergin vapauttava tuomio, jopa voittajien myöntämä toteamus siitä, että SA ei ollut RIKOLLINEN ORGANISAATIO, kuuluu myös meidän perinteeseen liittyvään käsitykseen. Tämä SA:n perinteen uudistettu puoli on myös viimeinen: Kuten NSDAP:n tapauksessa, suora perinnelinja päättyi vuonna 1945. Muutamat hajanaiset ihmissusikomennuskunnat - jotka muodostuivat fanaattisista Hitler-nuorista - olivat historiallisen NSDAP:n viimeiset suorat seuraajat. Kun niidenkin toiminta loppui kuukausien kuluttua ja Saksan kansan uudelleenkoulutus ja kollaboraattorien perustamien hallintorakenteiden lujittaminen etenivät tasaisesti, kaikki toivo Kolmannen valtakunnan mahdollisesta palauttamisesta sammui. Historiallinen tilanne ei vaatinut kansallissosialismin palauttamista, vaan johdonmukaista uutta alkua, jonka perinteeseen oli sisällytettävä paitsi Kolmannen valtakunnan voitot myös sen virheet, joita oli vältettävä tulevaisuudessa.

Vuoden 1945 jälkeisinä ensimmäisinä vuosina ei voitu tehdä käytännössä ja organisatorisesti yhtään mitään, koska sekä mahdolliset kantajat (NSDAP:n entiset viranhaltijat) että tulevat taistelijat (toisen maailmansodan rintamasukupolvi) olivat edelleen internoituja tai sotavankeja. Näillä leireillä ensimmäiset kansallissosialistit kuitenkin yhdistyivät ja vanhoivat taistelevansa edelleen! Kaikissa läntisissä sotavankileireissä oli erityisosastoja ja -leirejä fanaattisille ja horjumattomille kansallissosialisteille; monet tuhannet sotilaat sijoitettiin tähän ryhmään, ja heidät vapautettiin aina viimeisinä - vasta 1940-luvun lopulla - kun miehitysvallat olivat jo suurelta osin vakiintuneet. Vuosina 1945-1949, jotka olivat ratkaisevia porvarillisen järjestelmän palauttamisen kannalta lännessä, kansallissosialistit eliminoitiin kokonaan. Silti he eivät jääneet toimeettomiksi: Ne, jotka olivat vielä tai jälleen vapaalla jalalla, aloittivat välittömästi poliittisen työn. Pieniä laittomia ryhmiä - jotka oli koottu yhteen ja jotka henkilökohtaiset tuttavuudet ja vanhat toverisuhteet mahdollistivat - syntyi kaikkialla. Tiedämme

niistä vain vähän. Toiset kansallissosialistit osallistuivat kansallisiin järjestöihin - kulttuuriyhdistyksiin, nuorisoliittoihin ja puolueisiin.

Varhaisimman uuden alun julkisessa poliittisessä elämässä teki DEUTSCHE AUFBAUPARTEI (DAP), joka perustettiin 31. lokakuuta 1945. Puolueen perustaja oli Joachim von Ostau, entinen NSDAP:n paikallisen propagandan johtaja. Tuohon aikaan tietysti vain todistettavasti kansallissosialismin vastaista henkilöä voitiin pitää keulakuvana. Tätä varten von Ostau liittoutui Reinhold Wullen kanssa, joka oli Weimarin kaudella yhdessä von Graefen kanssa toiminut NSDAP:n kanssa kilpailevan Deutsch-Völkische Freiheitspartei -puolueen poliittisena johtajana ja joka oli ollut keskitysleirillä kolmannen valtakunnan aikana. Kun kansallissosialismin hylkäävä Wulle käytännössä pyrki perustamaan vanhanaikaisen, saksalais-kansallisen oikeistopuolueen, jossa oli monarkistinen pohjavire, von Ostau, joka ei ollut valinnut lyhennettä DAP sattumalta, tunnusti uskovansa rintamakokemukseen mallina Saksan poliittiselle uudelle alulle!

Eräässä lehtihaastattelussa hän puhui tuolloin "uudelleen esiin nostettuja pölyisiä puolue menetelmiä" ja "nykyistä puolue- ja luokkavihaa" vastaan ja vetosi rintamayhteisön muistoon - nimittäin siihen, että "rintamalla ei ollut mitään eroa tehtaanomistajien tai työläisten, katolilaisten tai protestanttien, baijerilaisten tai preussilaisten välillä ja että tämä sotilaallinen yhteishenki pitäisi kaikessa hiljaisuudessa siirtää rauhantyöhön". Mutta ne, joille tämä vetoamus olisi voitu osoittaa, olivat enimmäkseen vielä voittajien leirissä; puolueen sisällä konservatiiviset ja kansallismieliset voimat olivat vallalla ja laativat maailmankatsomuksellisen ohjelman, jossa oli kristillisiä moraalisia oppeja, konservatiivisia tunnustuksia, demokratian tunnustamista ja vaatimuksia "sosiaalisesta monarkiasta". Tästä pohjimmiltaan taantumuksellisesta ryhmittymästä syntyi lopulta Saksan oikeistopuolue ja myöhemmin valtakunnanpuolue (DRP), jossa saksalaisnationalistit ja kansallissosialistit kamppailivat tietysti edelleen vaikutusvallasta. Huhtikuussa 1947 von Ostau erotettiin DRP:stä.

Kansallissosialistinen aktivismi osoittautui kuitenkin kerta toisensa jälkeen vanhaa oikeistoa paremmaksi, vaikka se ei ollutkaan vielä löytänyt yhtenäistä organisatorista muotoa:

Hessenissä oli marraskuussa 1945 syntynyt konservatiivis-monarkistinen "Kansallisdemokraattinen puolue (NDP)", jonka avoimesti kansallissosialistinen siipi saavutti Karl-Heinz Priesterin johdolla näyttävän vaalimenestyksen Wiesbadenin kunnallisvaaleissa vuonna 1948 (24,41 %). Alkuvuosien dynaamisimmaksi natsiryhmäksi oli kuitenkin tällä välin muodostunut "Gemeinschaft unabhängiger Deutscher" (GuD), jonka oli puolestaan perustanut Joachim von Ostau. Häneen liittyivät nyt ne kansallissosialistit, joista tuli pian

kuuluisia - tohtori Doris, Krüger ja kenraalimajuri Remer, joka oli kukistanut Hitlerin vallankaappauksen 20. heinäkuuta 1944! GuD:stä tuli lokakuussa 1949 perustetun "Sosialistisen valtakunnanpuolueen" ydin, joka oli ainoa todella kansallissosialistinen puolue vuoden 1945 jälkeen!

Tilanne oli SRP:n kannalta suotuisa sen jälkeen, kun puolueiden perustaminen ei enää edellyttänyt voittajavaltiojen hyväksyntää ja nyt myös monet internoidut ja sotavangit olivat palanneet ja heittäytyivät välittömästi takaisin taisteluun!

SRP ei todellakaan kuulunut niihin porvarillis-nationalistisiin ryhmiin, jotka ovat vallanneet niin sanotussa kansallisessa leirissä vuodesta 1945 lähtien pelkuruudellaan ja mukautuneisuudellaan - se oli nuori puolue (suurin osa sen jäsenistä oli 20-40-vuotiaita), se oli kansanliike (kaikki ammattiryhmät ja kerrokset olivat yhtä lailla edustettuina ja yhdistyneet taistelussa valtakunnan palauttamisen ja alkuperäisen kansallissosialismin toteuttamisen puolesta - jo tuolloin vallankumouksellinen sosialistinen siipi, joka oli hävinnyt 30.6.1934, hallitsi selvästi natsi-liikettä. Kesäkuussa 1934, kuten jo SRP:n nimeämisestä voitiin nähdä!), se oli sotilaallinen puolue (95 prosenttia sen jäsenistä oli entisiä Wehrmachtin jäseniä) ja se oli korostetun kansallissosialistinen puolue (vuoden 1952 kieltopäätöksessä sitä jopa syytettiin siitä, että sen johtoryhmä koostui pääasiassa entisistä "vanhoista taistelijoista" (NSDAP:n jäsenistä ennen vuotta 1930) ja aktiivisista kansallissosialisteista ja että se rekrytoi tietoisesti ja mieluiten tällaisia entisiä NS:n virkamiehiä tähän johtoryhmään tullakseen Kolmannen valtakunnan aatteiden organisatoriseksi kokoontumispaikaksi. Tällaiseen militanttiin kansallissosialistiseen liikkeeseen oli aivan luonnostaan muodostettava SA:n perinteeseen sopiva militantti eliitti, poliittisten sotilaiden myrskyosasto.

"Tuleva poliittinen vaalitaistelu tänä vuonna teki tarpeelliseksi perustaa aktiivinen liike SRP:n piirissä. Nimi kertoo, mikä merkitys tälle liikkeelle on annettava. Jokaisen piirin ja paikallisjärjestön on mahdollisimman nopeasti löydettävä aktiivisimmat ihmiset, jotka ovat fyysisesti, iältään ja sitoutumiseltaan kykeneviä sitoutumaan täysin tavoitteisiimme. Vain jos onnistumme järjestämään sen kiireisen kansanosan, jonka tulee olla ajatuksemme kantajaksi, tulee puolueetyömme menestyksekkäästi kulkemaan. Tämä puolestaan edellyttää viime maailmansodan rintamasotilaiden sukupolven kokoamista. Tämän sukupolven suuntaaminen ja aktivointi tavoitteidemme mukaisesti takaa paitsi puolueemme olemassaolon myös kansamme tulevaisuuden."

Nämä "valtakunnanrintaman" perustamisvetoituksen sanat kertovat kaunistelematta SA:n perinteestä ja hengestä ja dokumentoivat siten, että kansallissosialismi ja sen käsitys poliittisesta sotilaasta eivät kadonneet vuoden 1945 jälkeen." Valtakunnanrintama muodosti SRP:n ytimen ja kokosi yhteen ne jäsenet, "jotka ovat valmiita asettumaan epäitsekäästi puolueemme palvelukseen

*ja siten uhrautuvaisuudellaan tekemään korkeimman mahdollisen palveluksen kansalle". Heidän tunnuslauseensa on: **Minä en ole mitään, kansani on kaikki!**".*

Puolueen 40 000 jäsenestä 6 000 oli valtakunnanrintaman taistelijoita! Kun sosialistinen valtakunnanpuolue ja sen valtakunnallinen rintama oli saavuttanut näyttäviä paikallisia ja alueellisia vaalimenestyksiä (noin 10 prosenttia äänistä), se kiellettiin vuoden 1952 lopussa. Kansallissosialismin pitkä yö alkoi!

Kuten mainittu, pienet laittomat ryhmät muodostivat kansallissosialistien ensimmäisen järjestäytymismuodon sodan jälkeen. Tässä kuvataan yksi myöhäinen esimerkki tällaisista pienistä salaisista järjestöistä, jotta myös nämä pyrkimykset voitaisiin vapauttaa unohduksesta: SRP:stä täysin riippumattoman "Freikorps Deutschlandin" perusti 17.8.1951 entinen Waffen-SS:n jäsen Hermann Lamp. Tämä Freikorps käsitti muutamia kymmeniä fanaattisia taistelijoita - Hans-Ulrich Rudel oli kunniajäsen; se tunnusti suuramiraali Dönitzin valtionpäämieheksi ja Führerin oikeudelliseksi seuraajaksi. Kansallissosialistisen toimintansa vuoksi Freikorps kiellettiin helmikuussa 1953 ja sen toimihenkilöt pidätettiin Hampurissa. Kielto määräyksessä todetaan:

"Jäseniltä vaaditaan ehdotonta kuuliaisuutta ja tiukkaa salassapitovelvollisuutta. Jokaisen jäsenen on liittyessään allekirjoitettava sitoutumislomake, ja hänelle annetaan vain peitenumero tai peitenimi. Jopa jäsenkortteihin annetaan vain numerot. Johtajiston ohjeiden mukaan jäsenyyssitoumusta ympäröi "mystinen nimbus", jonka tarkoituksena on koota jäsenet "salaliittoyhteisöksi". Jäsenille ilmoitetaan, että laiminlyönnin sattuessa jokainen joutuu varautumaan siihen, että "Freikorpsin ankaruus iskee". Ohjelmassa freikorpsilaiset sitoutuvat "NSDAP:n puolueohjelman tarkistettuihin 25 kohtaan".

Näin kuvittelemme ensimmäiset järjestäytymispyrkimykset vuoden 1945 jälkeen. Juuri näin muodostettiin ja organisoitiin 1970-luvun alussa kaikkialla itsenäiset NS-taisteluryhmät, joista tärkein, NS-Kampfgruppe Großdeutschland (NSKG), on käytännössä Freikorps Deutschlandin identtinen uusi painos ja toimii tasan kolmekymmentä vuotta myöhemmin (1971-1973). NSKG:n pohjoisamerikkalaisesta ulkomaanorganisaatiosta, jota johti tuolloin 18-vuotias Gerd Lauck, syntyy vuonna 1973 sodanjälkeisen ajan tärkein NS:n maanalainen liike, NSDAP/AO, joka toimii edelleen. Freikorpsin ja NSKG:n välillä ei ole henkilökohtaista jatkuvuutta: tietääkseni yksikään Freikorps Deutschlandin aikoinaan aktiivinen jäsen ei ole koskaan toiminut uuden sukupolven NS-liikkeessä vuoden 1968 jälkeen. Mutta poliittisen sotilaallisuuden perinne, henki ja asenne tuottavat aina samanlaisia järjestäytymismuotoja - rohkaiseva esimerkki aattemme kuolemattomuudesta!

Vuodet, jotka kuluvat SRP:n kieltämisen vuonna 1952 ja Wolf-Dieter Eckartin uuden kansallissosialistisukupolven edustajana tekemän Bund Deutscher Nationalsozialisten (BUNS) perustamisen välillä vuoden 1968 lopussa, edustavat liikkeemme historiassa "kansallissosialismin pitkää yötä". Propagandaministeriön entisen valtiosihteerin, tohtori Naumannin, ympärillä toimivaa Gauleiterkreisiä lukuun ottamatta, joka sekin kuuluu vielä 1950-luvun alun ponnisteluihin, emme ole tietoisia mistään selvästi kansallissosialistisesta järjestöstä näinä vuosina. Mutta myös ilman mitään selkeää, organisatorista muotoa kansallissosialismi elää ja selviytyi pitkästä yöstä. Kaksi virtaa takaa tämän selviytymisen:

Monet SRP:ssä aikoinaan järjestäytyneet kansallissosialistit, jotka eivät useimpien tavoin eronneet tai halunneet joutua vanhan sukupolven vastarintaa vähitellen pehmentävän vaurauden turmelemiksi, työskentelivät taantumuksellisissa kansallisissa poliittisissa järjestöissä.

Käytännöllisesti katsoen kaikki vanhemman sukupolven Gesinnungsgemeinschaftin nykyiset kannattajat kulkivat SRP:stä DRP:n ja NPD:n kautta, kunnes he lopulta löysivät tiensä takaisin uuden sukupolven vuoden 1968 jälkeen rakentamaan yksiselitteiseen NS-liikkeeseen, tai sitten tällaiset vanhat kansallissosialismin taistelijat voittivat heidät nuorina DRP:n ja NPD:n jäseninä. Tähän toveripiiriin kuuluu kaksi ANS:n kunniajäsentä, Willi Krämer (NSDAP:n kultaisen puolustusmerkin haltija, entinen valtakunnan propagandaosaston esikuntapäällikkö ja tohtorin viimeisin sijainen), joka on ollut mukana NSDAP:ssa. Goebbelsin eteläisessä valtakunnanhallituksessa - SRP:n ja DRP:n viranhaltija, NPD:n ja ANR:n jäsen) ja ritariristin haltija Otto Riehs (myös SRP, DRP ja NPD); NSDAP:n/AO:n SA:n esikuntapäällikkö ja HJ:n Kultaisen kunniamerkin haltija - mies, jolla oli koodinimi "Armin" - kulki samaa tietä. Nämä kolme on syytä mainita kaikkien niiden toverien edustajina, jotka ruumiillistavat persoonassaan kansallissosialistisen liikkeen katkeamatonta perinnettä ja jotka olivat jälleen asettuneet järkkymättömän uskollisina myös uuden sukupolven NS-liikkeen käyttöön!

DRP:n, NPD:n ja muiden kansalliskonservatiivisten yhdistysten kautta kulkeva tie ei voinut tuoda kansallissosialismille menestystä - se palveli vain aatteen säilymistä aikana, jolloin liikkeellämme ei näyttänyt olevan pienintäkään poliittista tulevaisuudennäkymää.

Noiden vuosien ainoa menestys liittyy entisen ammattisotilaan (Reichswehr vuodesta 1930) ja myöhemmän SRP:n jäsenen Hans Schiekoran nimeen, joka liittyy DRP:hen vuonna 1956, saa kansallissosialistitovereidensa kanssa otteen Rheinland-Pfalzin osavaltioliitosta ja pääsee osavaltion puheenjohtajana osavaltion parlamenttiin vuonna 1959 5,1 prosentin kannatuksella. Mutta 27. tammikuuta 1960 DRP:n Rheinland-Pfalzin osavaltio kiellettiin SRP:n seuraajajärjestönä!

Mutta vaikka kansallissosialismi elikin aatteena näissä puolueissa, jotka organisaation ja propagandan osalta olivat pohjimmiltaan taantumuksellisia, kiitos monien hiljaisten toverien, sillä tuskin oli siellä merkitystä poliittisena sotilaan elämänasenteena: sen enempää DRP kuin varhaiset NPD:tkään eivät muodostaneet SA:han tai valtakunnanrintamaan verrattavissa olevaa organisatorista fornia: porvarillinen elämänasenne oli selvästi vallalla - ei siis työläisten ja sotilaiden!

Toisin oli toisen virran kohdalla, jonka virrassa kansallissosialismi selviytyi pitkästä yöstään - kansallisten nuorisjärjestöjen! Vaikka muodollinen sitoutuminen liberaalikapitalistiseen valtioon ja sen demokraattiseen järjestykseen vallitsi myös siellä, ja vaikka useimmat heistä eivät olleetkaan tietoisia ja vakuuttuneita kansallissosialisteja - jo pelkästään kuusivuotiaista alkavan nuorisoliiton alhaisen iän vuoksi - täällä elettiin elämänasennetta, jossa yhdistyivät sotilaallinen asenne ja kansallispoliittinen sitoutuminen. Vanhemmille askel liittymiseen selkeästi ja yksiselitteisesti kansallissosialistiseen järjestöön oli kuitenkin vain lyhyt, kuten pian kävi ilmi, kun SA:ta uudistettiin vuoden 1977 jälkeen.

Järjestelmä näki tällaisessa nuorisotyössä myös suuren vaaran ja vainosi jatkuvasti näitä nuorisoyhdistyksiä ahdistelemalla ja kieltämällä ne.

Vuosina 1948/49 aloitti toimintansa kansallinen nuorisoliitto, jonka tukijoina oli lähinnä Weimarin ajan völkisch-kansallisten nuorisoryhmien entisiä jäseniä ja nuorempia HJ:n johtajia. Ja he ottivat selkeästi kantaa muodostumassa olevaan järjestelmään. Esimerkkinä tästä ovat SPR:n viranhaltijan vuonna 1950 perustaman völkisch-mielisen "Gefahrtenschaftin" helmikuussa 1951 antamat päätöslauselmat:

"Emme ole halukkaita tekemään minkäänlaista yhteistyötä Saksan nykyisten valtiollisten olojen lujittamiseksi, sillä torjumme ne kaikilta osin riittämättöminä. Emme tunne mitään sisäistä tai ulkoista velvoitetta nykyistä valtiota kohtaan. Olemme sitä mieltä, että sen puutteita ei voida korjata millään yhteistyöllä, vaan ne ovat sille luontaisia."

Kaikesta vainosta huolimatta jopa 40 000 nuorta kuului tällaisiin kansallisiin nuorisjärjestöihin, ennen kuin vaurastuminen johti myös tällä alalla kovan ytimen sulamiseen. Kiellot sekä vaurausajattelun houkutukset muodostivat hirvittävän karsintaprosessin. Kieltoja olivat:

- **Reichsjugend** Wegenerin johdolla 1956
- **Reichsjugend** Höllerin johdolla (riippumaton edellisestä 1959).

- **Saksan kansallisnuoret** kielletty 12.1.1960.
 - **Bund vaterländischer Jugend** (yksi parhaiten järjestäytyneistä ja vaikutusvaltaisimmista nuorisoryhmistä) kiellettiin vuoden 1962 puolivälissä "Saksan perustuslain vastaisten suuntausten" vuoksi.
 - **Bund Nationaler Studenten**, kielletty 1961/62.
- Stahlhelmin Bad Bergzabernin haarakonttori**, kielletty 1966.

Kun ANS/NA järjesti 17 vuotta myöhemmin, 1. toukokuuta 1983, Bad Bergzabernissa sodan jälkeisen ensimmäisen kansallissosialistisen vapunpäiväkokouksen, Stahlhelmin toverit, jotka olivat kuuluneet tähän vuonna 1966 kiellettyyn paikallisryhmään, tarjosivat organisatorista tukea. Näin tuhoutumattoman aatteellisen yhteisön piiri sulkeutui yhä uudelleen. Vajaat kaksi vuotta myöhemmin - vuonna 1968 - perustettiin BDNS, ensimmäinen selvästi kansallissosialistinen järjestö, ja näin päättyi pitkä yö ja dokumentoitiin se salainen sukupolvenvaihdos, joka oli onnistuneesti tapahtunut noina vuosina!

Näiden synkkien vuosien kovin ja menestyksekkäin liike oli - kuten mainittu - BVJ, minkä osoitti selvästi myös joidenkin sen taistelijoiden militantti toiminta. Varsin monet BVJ:n aktivistit osallistuivat Saksan vapaustaisteluun Etelä-Tirolissa:

Esimerkiksi vuonna 1963 tutkittiin 14 nuorta saksalaista, joiden epäiltiin osallistuneen räjähdyskuihin Etelä-Tirolissa; kaksi opiskelijaa kuoli tällaisissa iskuissa, ja heistä tuli uuden sukupolven poliittisten sotilaiden veritodistajia.

Vanhin edelleen olemassa oleva kansallinen nuorisoliike, viikinkinuoret (WY), osoittautui elinvoimaisimmaksi järjestöksi.

Vuonna 1950 SRP:n virkailija Matthaei perusti WJ:n nimellä Reichsjugend (valtakunnan nuoriso), ja se uudistettiin vuonna 1952 yhdessä muiden ryhmien kanssa nimellä Wiking-Jugend (viikinkinuoret). WJ kasvattaa edelleen lapsia ja nuoria kuudesta ikävuodesta alkaen kansalliseen poliittiseen vakaumukseen ja sotilaalliseen elämänasenteeseen. Entisillä ja aktiivisilla WJ:n jäsenillä oli ratkaiseva rooli SA Storm -järjestömmme muodostamisessa 8. toukokuuta 1977, vaikka järjestö itse suhtautui meihin epäilevästi ja jopa torjuvasti, kunnes lopulta saimme yhdistää kädet toveruudessa yhteisessä operaatiossa joulukuussa 1984. Nuorisojärjestö ei voi painottaa poliittista taistelua. WJ:n työ tuottaa kuitenkin nuoria taistelijoita, jotka, kun he ikänsä puolesta kasvavat ulos nuorisotyöstä, voivat työskennellä ja taistella mielekkäästi vain meidän riveissämme!

Elämän jatkuminen ja näinä vuosina alkanut sukupolvenvaihdos näkyy myös laittomassa propagandassa, jota on harjoitettu jatkuvasti sodan päättymisen

jälkeen. Tällaiset kansallissosialismimyönteiset ja juutalaisvastaiset niin sanotut "mustamaalauskampanjat" ovat "pitkän yön" aikana ainoa aivan avoin todiste selviytymisestä. Ja niissä osoitetaan, että nuoret ymmärtävät Kolmannen valtakunnan symbolit, tabut ja ärsyttävät sanat protestin merkkeinä, radikaaleimman ja päättäväisimmän mahdollisen protestin porvarillista järjestelmää vastaan! Tämä oivallus on tärkeä, koska ilman sitä on käsittämätöntä, että vuodesta 1968 lähtien avoimesti kansallissosialistisen liikkeen mahdollinen syntyminen ja menestys on ollut mahdotonta!

On kiehtovaa nähdä, miten kahden nuoren BV-aktivistin - 23-vuotiaan Arbold Strunkin ja 25-vuotiaan Paul Schönerin - Kölnissä 24. joulukuuta 1959 yöllä juutalaissynagogaa vastaan toteuttama propagandatoimi käynnisti kansallissosialistien suurimman propagandahyökkäyksen tähän mennessä - ja tämä täysin ilman minkäänlaista organisatorista tukea laittomalta natsijärjestöltä, mikä on tyypillistä 1970-luvulle:

Pelkästään 28.1.1960 mennessä poliisiviranomaiset rekisteröivät 685 juutalaisvastaista välikohtausta; 234 ihmistä pidätettiin! - 76 % aktivisteista on alle kolmekymppisiä! Tämän propagandahyökkäyksen aikana vuonna 1960 tunnistettiin yhteensä 1083 aktivistia, joista 50,3 % oli alle 30-vuotiaita! Ei - jopa "pitkän yön" aikana kansallissosialismi elää! Hyvin harvat näistä aktivisteista ovat organisatorisesti sidoksissa olemassa oleviin kansallisiin ryhmiin - he toimivat vallankumouksellisesta protestiasenteesta, joka löysi organisatorisen ilmaisunsa vasta vuosia myöhemmin!

Vuonna 1966 liittovaltion rikoslain uudistamiskomitea kirjoitti tulevan natsiliikkeen mahdollisuudesta: "Tämän mukaan perustuslain suojeluvirastot ovat rekisteröineet nimeltä noin 3 000 "parantumattomia", jotka ovat syyllistyneet natsirikoksiin tai juutalaisvastaisiin rikoksiin tai joita epäillään kiireellisesti sellaisista rikoksista ...". Tuomituista rikoksentehtäjistä noin joka neljäs kuului oikeistoradikaaliseen järjestöön. Loput suhtautuvat myötämielisesti näihin järjestöihin. Suuri osa fanaattisista nuorista rikoksentehtäjistä on peräisin kiellettyjen kansallismielisten nuorisoryhmien johtoluokasta."

Vajaa kolme vuotta myöhemmin perustetaan Saksan kansallissosialistien liitto - uusi luku liikkeemme historiassa alkaa:

Vuosien 1964 ja 1968 välisenä aikana kansallinen leiri on täysin NPD:n yllättävän vaalimenestyksen vaikutuksen alaisena - tämän porvarillisen järjestelmään sopeutumisen riemuvoiton (pääsy seitsemään osavaltioparlamenttiin 5-9 prosentin kannatuksella ja yli 4000 paikallista edustajaa kaupunkien ja piirien parlamentteihin) vuoksi kansallissosialistisilla

järjestäytymispyrkimyksillä ei ole mitään mahdollisuuksia - eikä niitä ole yritettykään tehdä sen enempää kuin SRP:n kiellon jälkeen. Myös BDNS:n perustaminen on poliittisesti turhaa. Sen arvo on symbolinen: Uuden sukupolven ensimmäinen natsiliike on syntynyt. Mutta myös Bundin poliittinen kaukovaikutus on huomattava: liityin vuoden 1976 puolivälissä "Freundeskreis der NSDAP" -järjestöön, joka on toiminut BDNS:n vuonna 1969 tapahtuneen kieltämisen jälkeen sen seuraajajärjestönä, ja näin ollen nykyinen Gesinnungsgemeinschaft on viime kädessä BDNS:n ja Wolf-Dieter Eckartin käynnistämän ja elävöittämän Hampurin NS-skenen perillinen!

Kansallissosialismi toteutui poliittisesti kuitenkin vasta NPD:n epäonnistuttua vuoden 1969 liittopäivien vaaleissa. Tästä tuli kansallissosialistisen vapaustaistelun varsinainen laukaiseva tekijä, joka alkoi nyt vuosi vuodelta voimakkaampana. Järjestelmä, joka oli vihalla ja agitaatiolla torjunut ja kukistanut rauhanomaiset porvarilliset ja sopeutuvat kansallissosialistit, korjasi vallankumouksellisten, nuorten kansallissosialistien liikkeen syntymisen, jota se ei kyennyt käsittelemään!

Radikalisoituminen näkyi jo NPD:n "Ordnungs-Dienstin" (järjestyspalvelu) perustamisessa, joka tuli väistämättömäksi NPD:n tapahtumien väkivaltaisten häiriöiden vuoksi ja jonka avulla sisäisen logiikan mukaisesti syntyi ensimmäistä kertaa poliittisten sotilaiden potentiaalisesti vallankumouksellinen taisteluorganisaatio vastoin NPD:n porvarillisen johdon tahtoa: monet näistä OD:n sotaratsuista löysivät myöhemmin tiensä meille.

Vuonna 1970 Münchenissä yritettiin perustaa NSDAP uudelleen, mutta se epäonnistui, samoin kuin toinen, perusteellisempi ja paremmin organisoitu yritys vuonna 1976. Lupaavampaa oli NS-Kampfgruppenin muodostaminen, joista tärkeimmästä - NSKG:stä - syntyi NSDAP/AO, joka kehitti realistisimman ja parhaan konseptin. Näiden puoluekeskeisten järjestäytymispyrkimysten lisäksi syntyy joukko muita NS-ryhmiä, jotka muodostuvat uuden "johtajan" ympärille. Kaikesta tästä ei synny yhtenäistä liikettä - päinvastoin: lisääntyvä pirstaloituminen ja kilpailu hallitsevat näyttämöä, joka kuitenkin kasvaa lukumääräisesti muutamaan sataan uhriin ja valmiisiin aktivisteihin!

Vuosi 1977 on poliittisten sotilaiden hetki, jotka ensimmäistä kertaa asettuvat tietoisesti SA:n perinteeseen ja avaavat siten tien eteenpäin!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION
November 1944 Erschienen 1973 26. April 2017 21:06

Der Kampf geht weiter !

Kein Tag nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist der nationalsozialistische Bewegung nicht ein Atem in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
„Menschen vom Massenmord, Verbrechen, Verfolgung und Verdrängung haben nicht angehört, den Kurs der ganzen Welt umzusetzen, selbst geliebten Führer Adolf Hitler zu erschießen.“

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Völker- und Rassengefahren werden dadurch an Sicherheit im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der völkerräuberische Gegner ist nicht absterblich, der Völkermord - gegen alle weißen Völker (-) - zu begehren, keine Mittel sind Ermordung, Überführung und Rassenvermischung.

Ob "legal" oder "illegal", ob in Wahlkampf oder im Brauenkampf, ob mit Propagandamittel bewaffnet oder auf einem Schlachtfeld anderer Art, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Heil Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Kansallissosialisten Uutislehti
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eturaportti
Mollyn haastattelu
Kolmas osa

NSK: Nykyiset projektiot ovat selvästi filosofisia ja taitteeseen liittyviä.

Kerro näkemyksesi tällaisten aiheiden vaikutuksesta politiikkaan.

Molly: Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningtheancient.com/truth.htm) Yritän edelleen päivittää kuvagalleriaa, mutta enimmäkseen olen keskittynyt Adolf Hitleriin ja ihmiskunnan armoihin. Minulla on nyt 21 sivua, ja minulla on vielä paljon tekemistä. Toisen maailmansodan tutkiminen on varsinkin mielenkiintoista. Etsit tietoa yhdestä asiasta ja löydät kaksi muuta tutkittavaa asiaa. Tunnen vähän kuin olin arkeologi, joka kaivaa esiin haudattua menneisyyttä. Menneisyyttä, jota he eivät halua tuoda esiin. Voimme jälleen kerran kinnata internetin tiedon ja

 the NEW ORDER
Number 179 (132) Founded 1973 April 26, 2017 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporary and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are neo-White nationalism, culture distortion, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailman suurin Kansallissosialistisen propagandan toimittaja!

Painettuja ja verkkojulkaisuja useilla kielillä
Satoja kirjoja monilla kielillä
Satoja web-sivustoja monilla kielillä

SS Defender against Bolshevism
by Reichführer SS Reichler Blumner
FOR DANMARK! MOD BOLCHEVISMEN!

Translated from the SS Original

Julius Streicher's Der Jüdische Pöbel Book
The Poisonous Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Befahren
Hitler in Italy

HITLER in ITALIEN
English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

 NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!

